

УДК 343.2(477)
DOI <https://doi.org/10.32782/2709-9261-2025-3-15-16>

Сень Ірина Зеновійвна,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри кримінального права і кримінології
(Львівський національний університет імені Івана Франка, м. Львів)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0648-6948>

Федорович Наталія Андріївна,

доктор філософії в галузі права,
асистент кафедри кримінального права і кримінології
(Львівський національний університет імені Івана Франка, м. Львів)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9161-9700>

ОЗНАКИ ПРОДОВЖУВАНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ У ПРАКТИЦІ ВЕРХОВНОГО СУДУ

У статті проаналізовано позиції Верховного Суду щодо розуміння ознак продовжуваного кримінального правопорушення. Особливу увагу приділено поняттям «тотожні діяння» та «єдиний кримінально протиправний намір». Обґрунтовано, що під тотожними потрібно розуміти юридично тотожні діяння, запропоновано їх визначення. З'ясовано, що поняття «єдиний кримінально протиправний намір» є ширшим, аніж «єдиний умисел», та розкрито його зміст. Установлено, що ВС розширив законодавчий перелік ознак продовжуваного кримінального правопорушення. Проаналізовано такі ознаки, як віддаленість тотожних діянь одне від одного проміжком часу та їх спрямованість на один і той самий об'єкт кримінально-правової охорони.

Ключові слова: кримінальне правопорушення, одиничне кримінальне правопорушення, продовжуване кримінальне правопорушення, тотожні діяння, кримінально протиправний намір, потерпілий, судова практика, Верховний Суд.

Постановка проблеми. Продовжуване кримінальне правопорушення є усталеним поняттям у кримінальному праві, зміст якого розкрито безпосередньо у Кримінальному кодексі України (далі – КК України) [1], однак усе ж залишається недостатньо дослідженим, оскільки є низка питань, які викликають дискусії. Проблемним аспектом є те, що продовжуване кримінальне правопорушення у КК України визначене через такі невідомі поняття, як «тотожні діяння» та «кримінально протиправний намір»; також спірними є, зокрема, питання щодо виду умислу, єдності предмета та потерпілого під час учинення продовжуваного кримінального правопорушення. Не вирішені законодавцем питання доводиться розв'язувати практикам та науковцям. У цій статті ми зосередили увагу на ознаках продовжуваного кримінального правопорушення у практиці Верховного Суду

(далі – ВС), адже висновки щодо застосування норм права, викладені у постановках ВС, є обов'язковими для всіх суб'єктів владних повноважень та враховуються іншими судами під час застосування таких норм права (ч. ч. 5, 6 ст. 13 ЗУ «Про судоустрій і статус суддів») [2].

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Судову практику щодо ознак продовжуваного кримінального правопорушення аналізували Н.О. Антонюк, В.Є. Ясеницький [3], В.М. Бурдін [4], О.О. Дудоров, О.В. Колос, А.А. Стрижевська [5, с. 717–725], О.Г. Панчак [6, с. 535–540], Л.М. Федорак [7] та інші науковці, однак практика Верховного Суду щодо тлумачення ознак продовжуваного кримінального правопорушення все ще залишається недостатньо дослідженою. По-перше, деякі зі згаданих праць були опубліковані ще до початку функціонування Верховного Суду, тому практика цього

суду в них узагалі не досліджувалася. По-друге, судова практика змінюється, і щоразу з'являються нові постанови ВС. По-третє, хоча відповідні питання й були викладені в сучасних підручниках із кримінального права з урахуванням основних висновків ВС, проте, з огляду на навчальне призначення таких видань, найбільш дискусійні та неоднозначні аспекти не піддавалися глибокому аналізу. Щодо наукових публікацій, то в них, як правило, зосереджувалася увага на окремих проблемах розуміння поняття продовжуваного кримінального правопорушення, а саме: перелік можливих кримінальних правопорушень, які можуть бути продовжуваними; вид умислу, з яким діє особа; наявність єдиного потерпілого під час учинення продовжуваного кримінального правопорушення; предмет такого кримінального правопорушення; розуміння єдиного кримінально протиправного наміру; момент закінчення продовжуваного кримінального правопорушення тощо. Комплексного ж аналізу ознак продовжуваного кримінального правопорушення з урахуванням актуальної практики ВС поки що здійснено не було.

Метою статті є узагальнення наявних правових позицій Верховного Суду щодо ознак продовжуваного кримінального правопорушення, виявлення та вирішення наявних у них суперечностей.

Виклад основного матеріалу. У ч. 2 ст. 32 КК України розкривається поняття продовжуваного кримінального правопорушення шляхом протиставлення поняттю повторності й зазначається, що таке складається з двох або більше тотожних діянь, об'єднаних єдиним кримінально протиправним наміром. Тобто законодавець закріплює у КК України дві ознаки продовжуваного кримінального правопорушення:

- 1) воно складається з двох або більше тотожних діянь;
- 2) ці діяння об'єднані єдиним кримінально протиправним наміром.

Відповідно, виникає потреба у роз'ясненні таких понять, як «тотожні діяння» та «єдиний кримінально протиправний намір».

Розпочнемо з поняття *«тотожні діяння»*. Розкриваючи зміст єдиного продовжуваного злочину, ВС в одній зі своїх постанов уточнив, що він «складається з двох або більше юридично тотожних злочинних дій» [8]. Тобто складниками продовжуваного кримінального правопорушення є юридично тотожні діяння. В іншій постанові ВС зазначив, що продовжуваний злочин складається з двох чи більше самостійних діянь; дані діяння (дії чи бездіяльність) містять у собі ознаки одного й того самого складу злочину, тобто є юридично тотожними [9]. Водночас у постановах ВС можна відшукати тлумачення поняття тотожних кримінальних правопорушень як елементів одного з видів повторності кримінальних правопорушень. Зокрема, зазначається таке: «...Коли особою вчинено кілька кримінальних правопорушень як до постановлення вироку, так і після, які передбачені тією самою статтею або частиною статті Особливої частини цього Кодексу, тобто має місце «розірвана» засудженням повторність кримінальних правопорушень, які у доктрині кримінального права отримали назву тотожних» [10; 11]. Як бачимо, тотожними кримінальними правопорушеннями ВС називає такі кримінальні правопорушення, які передбачені тією самою статтею або частиною статті Особливої частини КК України. Припускаємо, що так само потрібно розуміти і тотожні діяння, які є елементами продовжуваного кримінального правопорушення. До того ж у кількох постановах ВС зазначив, що «продовжуваний злочин – це діяння, ознаки якого передбачені однією статтею або частиною статті КК і складаються з двох

або більше тотожних злочинних дій...» [12–14]. Тобто, урахувавши наведені позиції ВС, тотожні (юридично тотожні) діяння – це діяння (дії чи бездіяльність), які містять у собі ознаки одного й того самого складу кримінального правопорушення та передбачені тією самою статтею або частиною статті Особливої частини КК України.

Значно більше уваги у постановах ВС приділено поняттю *«єдиний кримінально протиправний намір»* (зазначимо, що ВС здебільшого використовує попереднє законодавче формулювання «єдиний злочинний намір»).

У КК України законодавець тричі використовує поняття «кримінально протиправний намір»: у ч. 2 ст. 32 під час визначення продовжуваного кримінального правопорушення, а також у ч. 1 ст. 68 та у ч. 1 ст. 96-10, говорячи про врахування ступеня здійснення кримінально протиправного наміру під час призначення покарання за незакінчене кримінальне правопорушення та застосування до юридичних осіб заходів кримінально-правового характеру. Проте визначення цього поняття КК України не містить. Спроби з'ясувати його зміст були здійснені в науці, але єдності думок досягнуто не було. Так, Л.М. Федорак запропонувала таке визначення злочинного наміру: це стадія вольового процесу, що виникає до вчинення суспільно небезпечного діяння чи першого з низки тотожних діянь, коли особа чітко усвідомлює об'єкт, на який спрямовано намір, та які саме дії необхідно вчинити для реалізації цього наміру. При цьому вчена зазначає, що злочинний намір взаємопов'язаний з ознаками суб'єктивного боку злочину, однак його не можна з жодною з них отождествлювати [15, с. 48]. Натомість у статті В.А. Мисливого та С.М. Огіевич відзначається, що домінуючою позицією в теорії кримінального права є співвідношення понять «намір» та «умисел» як синонімічних, з огляду на що автори пропонують законодавцю відмовитися від уживання поняття «намір» та замінити його на «умисел» [16, с. 299]. Зважаючи на таку неоднорідність розуміння єдиного кримінально протиправного наміру в теорії кримінального права, тлумачення цього поняття на рівні ВС є вкрай актуальним.

В одній зі своїх постанов ВС дослівно відтворив рекомендації Пленуму ВС України щодо розуміння єдиного злочинного наміру: «Об'єднання тотожних діянь єдиним злочинним наміром означає, що до вчинення першого з низки тотожних діянь особа усвідомлює, що для реалізації її злочинного наміру необхідно вчинити декілька таких діянь, кожне з яких спрямоване на реалізацію цього наміру. Такі діяння не утворюють повторності, оскільки кожне з них стає елементом єдиного (єдиного) злочину і окремим (самостійним) злочином щодо будь-якого іншого із цих діянь бути не може. За повторності ж тотожних злочинів кожен із них має власну суб'єктивну сторону, зокрема самостійний умисел, який виникає щоразу перед учиненням окремого злочину» [17; 18].

Також ВС неодноразово пояснював у дужках єдиний злочинний намір як *єдиний умисел та загальну мету* [12–14; 19; 20]. У практиці ВС наявне і детальніше тлумачення: «Поняття «єдиний злочинний намір» є більш широким поняттям, аніж «єдиний умисел», оскільки його змістом охоплюються й сам умисел, і заздалегідь поставлена мета, які в своєму поєднанні нерозривно об'єднують усе вчинене в одне кримінальне правопорушення» [8; 9]. В одній справі суд касаційної інстанції уточнив, що умисел має бути *прямим* та мета має бути поставлена заздалегідь, а саме до вчинення першого з тотожних діянь [21]. Окрім того, обґрунтовуючи наявність продовжуваного кримінального правопорушення, в одній із постанов ВС зазначив про вчинення тотожних діянь, які «мали загальну

мету, від самого початку охоплювалися єдиним злочинним наміром *на заволодіння конкретним майном*» [17]. Водночас ВС допускає можливість *неконкретизованого* умислу щодо розміру заподіяної шкоди. У таких випадках, стверджує ВС, учинене слід кваліфікувати залежно від розміру фактично заподіяної шкоди [8]. Та в одній із постанов суд касаційної інстанції доволі контроверсійно зазначив: «... за неконкретизованого умислу обов'язковою суб'єктивною ознакою продовжуваного злочину є *засдалегідь поставлена мета вчиняти кримінальне правопорушення, доки це можливо*, яка і об'єднує в єдине ціле вчинені особою умисні тотожні діяння» [9]. Видається, таким твердженням ВС дещо «розмиває» межу між повторністю кримінальних правопорушень та продовжуваним кримінальним правопорушенням. Зауважимо, що у згаданих висновках ВС загалом простежується непослідовність щодо можливості вчинення продовжуваного кримінального правопорушення з неконкретизованим умислом, тому питання залишається невирішеним.

Варто зазначити, що в Постанові від 29 вересня 2021 р. у справі № 682/3004/15-к Касаційний кримінальний суд поряд з ознаками, які прямо передбачені законодавцем у ч. 2 ст. 32 КК України, виокремлює також інші ознаки продовжуваного кримінального правопорушення. Зокрема, суд зазначив: «Продовжуваний злочин характеризується такими ознаками:

- він складається з двох чи більше самостійних діянь;
- дані діяння (дії чи бездіяльність) містять у собі ознаки одного й того самого складу злочину, тобто є юридично тотожними;
- ці діяння віддалені одне від одного проміжком часу (як правило, але не обов'язково, незначним);
- усі діяння спрямовані на один і той самий об'єкт кримінально-правової охорони;
- спричиняють єдиний (спільний) суспільно небезпечний наслідок (якщо склад продовжуваного злочину за конструкцією є матеріальним);
- об'єднані єдиним злочинним наміром, тобто мають єдиний умисел і спільну мету, а отже, з огляду на це, є частинами одного цілого.

Суб'єктивні ознаки продовжуваного злочину полягають у тому, що всі тотожні діяння у його складі об'єднані єдиним злочинним наміром, який реалізується поетапно, а це, своєю чергою, означає, що продовжуваний злочин характеризується виною виключно у вигляді прямого умислу» [9]. Тобто ВС додає до законодавчого визначення кілька ознак. Більшість із них випливає з тих ознак, які прямо закріплені у законодавчому визначенні, деталізують їх.

ВС звертає увагу, що два або більше тотожні діяння мають бути вчинені у різний час [17], віддалені одне від одного *проміжком часу* (як правило, але не обов'язково, незначним) [9]. На підставі цієї ознаки ВС проводить розрізнення продовжуваного та триваючого кримінальних правопорушень. Зокрема, у Постанові від 04 серпня 2022 р. у справі № 452/2842/19 суд касаційної інстанції зазначив таке: «Необхідно відрізнити продовжувані злочини від триваючих злочинів за характером вчинюваних дій. Триваючий злочин – це неперервний злочин, де особа скоює одну дію (бездіяльність), а продовжуваний злочин, навпаки, перерваний. Під час учинення продовжуваного злочину мають місце два (або більше) тотожні діяння, відокремлені одне від одного проміжком часу». ВС також зауважив, що ці кримінальні правопорушення відрізняються за суб'єктивними ознаками: «У триваючо-

му злочині умисел реалізується одночасно з учиненням дії (бездіяльності), а у продовжуваному злочині вчинені діяння об'єднані єдиним злочинним наміром, який реалізується поетапно протягом певного часу» [22].

Зупинимось детальніше на такій ознаці, як «усі діяння, спрямовані на *один і той самий об'єкт кримінально-правової охорони*» [9]. ВС лише вказав про існування цієї ознаки, але не пояснив її. Водночас така вже згадувалася в науковій та навчальній літературі. Так, Н.О. Антонок та В.Є. Ясеницький за результатами дослідження об'єктивних ознак складу продовжуваного злочину дійшли висновку, що «об'єкт є ознакою продовжуваного злочину, причому основний безпосередній об'єкт окремих посягань повинен бути однаковим, а додатковий об'єкт цих посягань може бути й різним; продовжуваним злочином може бути заподіяна шкода лише одному і тому ж потерпілому; предмети продовжуваного злочину повинні бути юридично (змістовно) однаковими, однак фактично можуть відрізнятися» [3, с. 393]. Дещо схоже стверджує О.Г. Панчак: «... хоча це прямо не відображено в дефініції, проте тотожними можна вважати лише діяння, що посягають на один і той же фактичний безпосередній об'єкт вчинюваного кримінального правопорушення, а більш конкретно – на одного і того ж потерпілого від кримінального правопорушення, на один і той же предмет кримінального правопорушення і т. д.» [6, с. 536]. Як бачимо, в ознаку спрямованості діянь на один і той самий об'єкт кримінально-правової охорони науковці вкладають єдність предмета та потерпілого.

Щодо *предмета*, то видається дискусійним твердження про те, що тотожні діяння посягають на «один і той же предмет кримінального правопорушення» [6, с. 536]. Варто погодитися з Н.О. Антоном та В.Є. Ясеницьким, що фактично такі предмети можуть відрізнятися, але вони повинні бути юридично однаковими [3, с. 393], тобто ці предмети мають охоплюватися одним і тим самим складом кримінального правопорушення. Наприклад, продовжуване кримінальне правопорушення може охоплювати крадіжку золота і побутової техніки (відповідна частина ст. 185 КК України), а от ще крадіжку вибухових пристроїв не може, оскільки таке діяння передбачене ст. 262 КК України.

Зупинимось більш детально на *потерпілому*, адже питання про спрямованість продовжуваного кримінального правопорушення на одного і того ж потерпілого є чи не найбільш дискусійним у контексті ознак продовжуваного кримінального правопорушення. О.Г. Панчак зазначає, що вже традиційно й у кримінально-правовій науці, й у судовій практиці визнають тотожними лише діяння, вчинені щодо одного і того ж потерпілого¹ [6, с. 537]. Справді, ВС у Постанові від 31 травня 2018 р. у справі № 520/6591/15-к зазначає про вчинення діянь «відносно двох потерпілих у різні періоди часу (другий епізод було вчинено через 20 хвилин після першого)» та робить висновок про наявність повторності кримінальних правопорушень, а не одного продовжуваного кримінального правопорушення [12]. Але чи можна із цього твердження зробити однозначний висновок, що ВС узагалі заперечує можливість учинення тотожних діянь у продовжуваному кримінальному правопорушенні стосовно різних потерпілих? Прямо на це Касаційний кримінальний суд у зазначеній постанові не вказує, а зазначає лише про те, що «без переоцінки доказів і встановлених судом першої інстанції обставин суд касаційної інстанції не може зробити висновок, що в даному випадку мав місце продовжуваний злочин». До того ж

¹ Як виняток з аналізованої ознаки авторка зазначає про випадки, коли законодавець диференціює кримінальну відповідальність за певне кримінальне правопорушення за кількістю потерпілих осіб.

у Постанові від 19 лютого 2020 р. у справі № 607/483/19, у якій розглядалося питання про вчинення кількох епізодів шахрайства щодо різних потерпілих, ВС не використовує наявність кількох потерпілих як аргумент на підтвердження своєї позиції про відсутність у вчиненому ознак продовжуваного кримінального правопорушення, а говорить лише про відсутність єдиного наміру на заволодіння коштами всіх потерпілих. Наведемо відповідне обґрунтування ВС: «Дії ОСОБА_6 від самого початку не охоплювалися єдиним наміром на заволодіння шляхом обману грошовими коштами всіх потерпілих. Натомість засуджений щоразу керувався самостійним умислом на заволодіння грошима кожного потерпілого у різному розмірі, у різний час і виконував в аналогічний спосіб усі необхідні дії для досягнення злочинної мети. Таким чином, кожен з епізодів учинено із самостійним умислом, а тому підстав уважати злочин продовжуваним немає» [13].

Загалом аналіз практики ВС змушує поставити під сумнів твердження про обов'язкову єдність потерпілого під час учинення продовжуваного кримінального правопорушення. У Постанові ККС ВС від 23 серпня 2023 р. у справі № 265/3994/13-к стверджено: «За умови реалізації єдиного наміру, спрямованого на заподіяння шкоди *кільком правовласникам*, посягання, передбачене ч. 1 ст. 176 КК, відповідає ознакам одиничного продовжуваного злочину (ч. 2 ст. 32 КК)» [8]. Виходить, що ВС допускає заподіяння продовжуваним кримінальним правопорушенням шкоди кільком (різним) потерпілим як мінімум за вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ст. 176 «Порушення авторського права і суміжних прав» КК України.

Уважаємо, що до цього питання треба підходити диференційовано. Якщо об'єкт кримінально-правової охорони нерозривно пов'язаний із людиною (її життям, здоров'ям, статевою свободою та статевою недоторканістю), то продовжуване кримінальне правопорушення може мати місце лише у разі вчинення тотожних діянь

щодо одного і того ж потерпілого, множинність потерпілих у таких випадках неможлива. Наприклад, у п. 7 Постанови Пленуму ВС України «Про судову практику у справах про злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи» зазначено про наявність ознак продовжуваного злочину, якщо винна особа, діючи з єдиним злочинним наміром, без перерви або без значної перерви у часі, вчинила два чи більше статевих актів *з однією й тією ж потерпілою особою* [23]. У таких випадках про одне кримінальне правопорушення слід стверджувати лише тоді, коли законодавець диференціює кримінальну відповідальність за кількістю потерпілих, тобто вчинення кримінального правопорушення щодо двох або більше осіб є кваліфікуючою чи особливо кваліфікуючою ознакою відповідного складу кримінального правопорушення. В інших випадках – коли об'єкт кримінально-правової охорони не є нерозривно пов'язаним з людиною – виходячи з правових позицій ВС, множинність потерпілих допускається, тобто продовжуваним кримінальним правопорушенням може бути заподіяна шкода кільком (різним) потерпілим.

Висновки. Отже, ознаки продовжуваного кримінального правопорушення неодноразово аналізувалися у постановках ВС. Суд роз'яснював такі поняття, як «тотожні діяння» та «єдиний кримінально протиправний намір», однак однозначність у їх тлумаченні відсутня. Зазначені поняття потребують детальнішого тлумачення, зважаючи на наявність низки невирішених проблем. ВС розширив зміст законодавчих ознак продовжуваного кримінального правопорушення, зокрема зазначив про таку ознаку продовжуваного кримінального правопорушення, як спрямованість діянь на один і той самий об'єкт кримінально-правової охорони, однак не надав їй чіткого змістовного наповнення. Отже, неоднозначним у практиці ВС залишається питання можливості вчинення продовжуваного кримінального правопорушення проти різних потерпілих.

Список використаних джерел

1. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05 квітня 2001 р. № 2341-III. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (дата звернення: 02.07.2025).
2. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 02 червня 2016 р. № 1402-VIII. *Верховна Рада України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19> (дата звернення: 01.08.2025).
3. Антонюк Н.О., Ясеницький В.Є. Об'єктивні ознаки складу продовжуваного злочину. *Актуальні проблеми держави і права*. 2010. № 52. С. 388–394.
4. Бурдін В.М. До питання про момент закінчення продовжуваних та триваючих злочинів. *Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е.О. Дідоренка*. 2013. Вип. 1. С. 81–95.
5. Кримінальне право. Загальна частина (Українсько-європейські студії) : підручник : у 2-х кн. / за ред. О.О. Дудорова, А.А. Стрижівської. Київ : Норма права, 2025. Кн. 1. 824 с.
6. Кримінальне право України. Загальна частина : підручник / за заг. ред. В.М. Бурдіна, В.І. Маркіна. Київ : Юрінком Інтер, 2025. 1148 с.
7. Федорак Л.М. Визначення продовжуваного злочину. *Судова влада України*. URL: <https://gr.pl.court.gov.ua/sud1605/pres-centr/4/450359> (дата звернення: 02.07.2025).
8. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 23 серпня 2023 р. у справі № 265/3994/13-к. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/113065926> (дата звернення: 27.07.2025).
9. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 29 вересня 2021 р. у справі № 682/3004/15-к. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/100109259> (дата звернення: 30.07.2025).
10. Постанова Об'єднаної палати Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 08 лютого 2021 р. у справі № 390/235/19. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94974219> (дата звернення: 10.07.2025).
11. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 02 вересня 2021 р. у справі № 725/4994/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99315565> (дата звернення: 10.07.2025).
12. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 31 травня 2018 р. у справі № 520/6591/15-к. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/74475971> (дата звернення: 31.07.2025).
13. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 19 лютого 2020 р. у справі № 607/483/19. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86000634> (дата звернення: 30.07.2025).
14. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 22 березня 2023 р. у справі № 161/1921/20. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/109810013> (дата звернення: 30.07.2025).

15. Федорак Л.М. Злочинний намір у кримінальному праві України. *Вісник Верховного Суду України*. 2015. № 11(183). С. 44–48.
16. Мисливий В.А., Огієвич С.М. Злочинний намір як категорія у кримінальному праві України. *Молодий вчений*. 2021. № 3(91). С. 296–300. DOI: 10.32839/2304-5809/2021-3-91-62.
17. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 10 вересня 2019 р. у справі № 610/1109/18. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/84305338> (дата звернення: 31.07.2025).
18. Про практику застосування судами кримінального законодавства про повторність, сукупність і рецидив злочинів та їх правові наслідки : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 04 червня 2010 р. № 7. *Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-10> (дата звернення: 30.07.2025).
19. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 06 липня 2022 р. у справі № 727/4042/18. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/105148911> (дата звернення: 30.07.2025).
20. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 27 листопада 2019 р. у справі № 473/4471/18. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86000634> (дата звернення: 30.07.2025).
21. Ухвала Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 29 липня 2020 р. у справі № 640/18653/17. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90740277> (дата звернення: 30.07.2025).
22. Постанова Касаційного кримінального суду Верховного Суду від 04 серпня 2022 р. у справі № 452/2842/19. *Єдиний державний реєстр судових рішень*. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/105668198> (дата звернення: 04.08.2025).
23. Про судову практику у справах про злочини проти статеві свободи та статеві недоторканості особи : Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30 травня 2008 р. № 5. *Законодавство України*. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-08> (дата звернення: 04.08.2025).

References

1. Verkhovna Rada Ukrainy. (2001). *Kryminalnyi kodeks Ukrainy [The Criminal Code of Ukraine]*: Zakon Ukrainy vid 5 kvitnia 2001 r. № 2341-3. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14> (data zvernennia: 02.07.2025) [in Ukrainian].
2. Verkhovna Rada Ukrainy. (2016). *Pro sudoustrii i status suddiv [On the Judiciary and the Status of Judges]*: Zakon Ukrainy vid 2 chervnia 2016 r. № 1402-8. Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1402-19> (data zvernennia: 01.08.2025) [in Ukrainian].
3. Antoniuk, N.O., & Yasenyskyi, V.Ie. (2010). Obiektivni oznaky skladu prodovzhuvanoho zlochyну [Objective Signs of a Body of a Crime which Consist of Several Acts]. *Aktualni problemy derzhavy i prava*, 52, 388–394. [in Ukrainian].
4. Dudorov, O.O., & Stryzhevska, A.A. (Red.). (2025). *Kryminalne pravo. Zahalna chastyna (Ukrainian and European studies): pidruchnyk: u 2 knyakh. Knyha 1. Vstup do kryminalnoho prava Ukrainy. Vchennia pro kryminalne pravoporushennia*. Vydavnytstvo «Norma prava». 824 p. [in Ukrainian].
5. Burdin, V.M., & Markin, V.I. (Red.). (2025). *Kryminalne pravo Ukrainy. Zahalna chastyna [Criminal Law of Ukraine. General part]: pidruchnyk*. Yurinkom Inter. 1148 p. [in Ukrainian].
6. Burdin, V.M. (2013). Do pytannia pro moment zakinchennia prodovzhuvanykh ta tryvaiuchykh zlochyну [On the issue of the moment of termination of continuing and ongoing crimes]. *Visnyk Luhanskoho derzhavnoho universytetu vnutrishnikh sprav imeni E.O. Didorenka*, 1, 81–95. [in Ukrainian].
7. Fedorak, L.M. (2018). Vyznachennia prodovzhuvanoho zlochyну [Definition of a continuing crime]. *Sudova vlada Ukrainy*. Retrieved from: <https://gr.pl.court.gov.ua/sud1605/pres-centr/4/450359> (data zvernennia: 02.07.2025) [in Ukrainian].
8. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 23 serpnia 2023 r. u spravi № 265/3994/13-k [Resolution of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court dated 23 August 2023 in case No. 265/3994/13-k]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/113065926> (data zvernennia: 27.07.2025) [in Ukrainian].
9. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 29 veresnia 2021 r. u spravi № 682/3004/15-k [Resolution of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court dated 29 September 2021 in case No. 682/3004/15-k]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/100109259> (data zvernennia: 30.07.2025) [in Ukrainian].
10. Postanova Obiednanoi palaty Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 08 liutoho 2021 r. u spravi № 390/235/19 [Resolution of the Joint Chamber of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court dated 08 February 2021 in case No. 390/235/19]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94974219> (data zvernennia: 10.07.2025) [in Ukrainian].
11. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 02 veresnia 2021 r. u spravi № 725/4994/20 [Resolution of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court dated 02 September 2021 in case No. 725/4994/20]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/99315565> (data zvernennia: 10.07.2025) [in Ukrainian].
12. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 31 travnia 2018 r. u spravi № 520/6591/15-k [Resolution of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court dated 31 May 2018 in case No. 520/6591/15-k]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/74475971> (data zvernennia: 31.07.2025) [in Ukrainian].
13. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 19 liutoho 2020 r. u spravi № 607/483/19 [Resolution of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court dated 19 February 2020 in case No. 607/483/19]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86000634> (data zvernennia: 30.07.2025) [in Ukrainian].
14. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 22 bereznia 2023 r. u spravi № 161/1921/20 [Resolution of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court dated 22 March 2023 in case No. 161/1921/20]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/109810013> (data zvernennia: 30.07.2025) [in Ukrainian].
15. Fedorak, L.M. (2015). Zlochyunnyi namir u kryminalnomu pravi Ukrainy [Criminal intent in criminal law of Ukraine]. *Visnyk Verkhovnoho Sudu Ukrainy*, 11(183), 44–48. [in Ukrainian].
16. Myslyvyi, V.A., & Ohiiyevych, S.M. (2021). Zlochyunnyi namir yak katehoriia u kryminalnomu pravi Ukrainy [Criminal intention as a category in the criminal law of Ukraine]. *Molodyi vchenyi*, 3(91), 296–300. DOI: <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2021-3-91-62> [in Ukrainian].

17. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 10 veresnia 2019 r. u spravi № 610/1109/18 [Resolution of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court dated 10 September 2019 in case No. 610/1109/18]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/84305338> (data zvernennia: 31.07.2025) [in Ukrainian].
18. Pro praktyku zastosuvannya sudamy kryminalnoho zakonodavstva pro povtornist, sukupnist i retsydyv zlochyniv ta yikh pravovi naslidky [On the practice of application by courts of criminal legislation on repetition, cumulation and recidivism of crimes and their legal consequences]: Postanova Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrainy vid 04 chervnia 2010 r. № 7. Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy». Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-10> (data zvernennia: 30.07.2025) [in Ukrainian].
19. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 06 lypnia 2022 r. u spravi № 727/4042/18 [Resolution of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court dated 06 July 2022 in case No. 727/4042/18]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/105148911> (data zvernennia: 30.07.2025) [in Ukrainian].
20. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 27 lystopada 2019 r. u spravi № 473/4471/18 [Resolution of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court dated 27 November 2019 in case No. 473/4471/18]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/86000634> (data zvernennia: 30.07.2025) [in Ukrainian].
21. Ukhvala Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 29 lypnia 2020 r. u spravi № 640/18653/17 [Ruling of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court dated 29 July 2020 in case No. 640/18653/17]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90740277> (data zvernennia: 30.07.2025) [in Ukrainian].
22. Postanova Kasatsiinoho kryminalnoho sudu Verkhovnoho Sudu vid 04 serpnia 2022 r. u spravi № 452/2842/19 [Resolution of the Criminal Cassation Court of the Supreme Court dated 04 August 2022 in case No. 452/2842/19]. *Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen*. Retrieved from: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/105668198> (data zvernennia: 04.08.2025) [in Ukrainian].
23. Pro sudovu praktyku u spravakh pro zlochyny proty statevoi svobody ta statevoi nedotorkanosti osoby [On court practice in cases of crimes against sexual freedom and sexual inviolability of a person]: Postanova Plenumu Verkhovnoho Sudu Ukrainy vid 30 travnia 2008 r. № 5. Baza danykh «Zakonodavstvo Ukrainy». Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-08> (data zvernennia: 04.08.2025) [in Ukrainian].

Sen Iryna,

Candidate of Law, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Criminal Law and Criminology
(Ivan Franko National University of Lviv, Lviv)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0648-6948>

Fedorovych Nataliia,

PhD in Law,
Assistant Professor at the Department of Criminal Law and Criminology
(Ivan Franko National University of Lviv, Lviv)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9161-9700>

FEATURES OF A CONTINUING CRIMINAL OFFENCE IN THE SUPREME COURT'S PRACTICE

The article analyzes the positions of the Supreme Court regarding the interpretation of the features of a continuing criminal offence. The concepts of «similar acts» and «a single criminal intention», which are essential for understanding a continuing criminal offence, are clarified. Based on the analysis of the Supreme Court's practice, the article concludes that similar acts should be understood as legally similar acts, i.e., those that contain the elements of the same criminal offence and fall under the same article or part of an article of the Special Part of the Criminal Code of Ukraine. The article establishes that the concept of «a single criminal intention» is broader than «a single intent» because it includes both the intent itself and a predetermined purpose. However, the possibility of committing a continuing criminal offence with unspecified intent remains unresolved, as the Supreme Court's positions on this matter are contradictory.

The article notes that the Supreme Court has expanded the legislative characteristics of a continuing criminal offence by identifying certain additional features. The authors analyze such features as «similar acts are separated by a period of time» and «these acts are directed at the same object of criminal-law protection». The distinction between continuing and ongoing criminal offences is emphasized. The position that the subject-matters of a continuing criminal offence must be legally identical is supported. It is stated that the Supreme Court's practice does not provide a clear answer regarding the possibility of committing a continuing criminal offence against different victims. A differentiated approach is therefore proposed. If the object of criminal-law protection is inseparably linked to a person (his or her life, health, sexual freedom, or sexual integrity), a continuing criminal offence can only arise when similar acts are committed against the same victim. Conversely, where the object of criminal-law protection is not inseparably linked to a person, a continuing criminal offence may involve harm to multiple (different) victims.

Key words: criminal offence, single criminal offence, continuing criminal offence, similar acts, criminal intention, victim, judicial practice, Supreme Court.

Надіслано до редколегії 12.08.2025
Рекомендовано до публікації 29.09.2025
Опубліковано 21.11.2025